

ת"פ 34117/02/18 - מדינת ישראל נגד דורון מיכאלי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 34117-02-18 מדינת ישראל נ' מיכאלי

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה
נגד	דורון מיכאלי באמצעות בא כוחו עו"ד טל אבריאל
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בשלושה אישומים:

באישום הראשון, הורשע בזיוף - עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (6 עבירות); שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 ביחד עם סיפא של סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (6 עבירות); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (3 עבירות).

באישום השני, הורשע בזיוף - עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (4 עבירות); שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 ביחד עם סיפא של סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (4 עבירות); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (4 עבירות).

באישום השלישי, הורשע בזיוף - עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 ביחד עם סיפא של סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (2 עבירות).

העובדות הצריכות לעניין, מפורטות היטב בכתב האישום ובהכרעת הדין, ולא מצאתי טעם לחזור עליהן שוב בגזר הדין.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה, הגיש את הרישום הפלילי של הנאשם - סומן ג/1; כתב אישום ופסק דין בת"פ 14662-05-10 ובו מאסר מותנה בר הפעלה - סומן ג/2. כמו כן, הסתמך ב"כ המאשימה, על עדויות המתלוננים, בדבר הנזקים הכספיים שנגרמו להם.

ב"כ הנאשם הגיש אסופת מסמכים רפואיים ותעודות הערכה הנוגעים לנאשם - סומנו ה/1. כמו כן, ביקש להעיד עד אופי, את רס"ר מלול מוטי, רס"ר משמעת של חטיבת מרחב מנשה, המכיר את הנאשם באופן אישי, מהשירות עמו (ראה עדות האופי, עמ' 97 - 99).

כמו כן, הוגש מכתב שכתב סגן אלוף חיים סלע, מפקדו לשעבר של הנאשם.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה, הגיש טיעונים כתובים לעונש - סומנו סת/1.

בטיעונו, טען כי שלושת האישומים פורשים פרשיות שונות, בזמנים שונים, ועל כן, מדובר באירועים שונים, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

נטען, כי ביחס לאישום הראשון - מתחם הענישה נע בין שנת מאסר ל-30 חודשי מאסר; באישום השני - מתחם הענישה נע בין שנה וחצי ועד שלוש שנות מאסר; באישום השלישי - מתחם הענישה נע בין חצי שנה ועד שנת מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה, עמד בטיעונו הכתובים על נסיבות ביצוע העבירות, חומרתן, השיטה המאפיינת אותן.

בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טען כי לנאשם נסיבות אישיות מצערות, ובנסיבות, עותרת המאשימה לרף התחתון לכל מתחמי הענישה שהציעה, אין בנמצא שיקולי שיקום או טעמים אחרים המצדיקים חריגה לקולא ממתחמי הענישה. הודגשה העובדה, שהמעשים בוצעו לאחר ריצוי עבודות שירות, בגין עבירות דומות. מרבית הענישה שהוטלה על הנאשם במעשים קודמים, הייתה צופה פני עתיד, ונראה שעונש המאסר בעבודות שירות, והמאסר על תנאי הממושך התלוי ועומד כנגד הנאשם, לא הרתיע את הנאשם.

נסיבותיו האישיות, היו קיימות כבר אז, בעת האירועים, לא מדובר בדבר חדש שהתפתח, ועל כן, מתבקש בית המשפט ליתן דגש לשיקול הגמול, להפעיל במצטבר את המאסר המותנה על הענישה המוצעת, בנוסף לקנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

ב"כ הנאשם עתר לקבוע כי מדובר באירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לנאשם. הסניגור מחה על עמדת הפרקליטות, המבקשת לפצל את מתחמי הענישה לשלושה, הפנה לפסיקה התומכת לשיטתו בעמדתו.

אשר לעונש, טען הסניגור כי יש להסתפק בעונש מקל, נוכח נסיבותיו של הנאשם, פסיקה עליה הסתמך, ובמסגרת זו, להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.

הסניגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, העובדה כי מדובר בנאשם המטופל בארבעה ילדים, הבעיות הרפואיות עמן מתמודדים הנאשם ואשתו, וגידול הילדים. עוד ציין, כי מדובר במי שמוכר כנכה צה"ל, בשיעור של 46 אחוזים, אשר נפצע במבצע "עופרת יצוקה" בכתף, בגב ובראש. בנוסף, הוא מצוי בהליכי פשיטת רגל.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם פתח ואמר, כי הוא לא מודה בזיוף המסמכים, פירט את נסיבותיו האישיות, תוך התמקדות במצבו הכלכלי, טען כי מגיעים לו כספים בהיקף של 234,000 ₪, מכונס הנכסים, ביום 22/2/20, וכך יוכל לפצות את המתלוננים.

יצוין, כי נוכח דבריו אלה, הציע בית המשפט לדחות את מתן גזר הדין, למועד המאוחר לתאריך שציין הנאשם, על מנת לאפשר לו להפקיד פיצוי למתלוננים. המאשימה אף ציינה, כי ככל שהנאשם יבצע הפקדה כזו, ואת מלוא הסכומים שנקבעו בהכרעת הדין, היא תשקול את עמדתה לגבי הקלה בעונש.

בית המשפט דחה את הכרעת הדין ליום 24/2/20, ולאחר מכן, אף דחה את הדין פעם נוספת. למרות זאת, עד היום לא התקבלה הודעה כלשהי מצד הנאשם, בדבר הפקדת פיצויים לטובת המתלוננים.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40יג לחוק העונשין):

כפי שעולה מהכרעת הדין, הנאשם הורשע בעבירות המפורטות ברישת גזר הדין, בשלושה אישומים המייחסים לו עבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף, וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

אשר לאישום הראשון, נקבע בהכרעת הדין, כי האירוע נפרש בין התאריכים מרץ 2012 ועד ספטמבר 2012. הנאשם הציג בפני המתלונן מצג שווא, כאילו מתקיים מכרז של משרד הביטחון למכירת רכבים, ולצורך ההשתתפות בו, היה על המתלונן להפקיד בידיו דמי השתתפות, בסכום של 34,350 ₪.

כדי להקנות למצג זה אמינות, ולממש את פעולת המרמה וההונאה, זייף הנאשם מסמכים שונים, הנחזים להיות מסמכים של משרד הביטחון, ועל יסוד כל אלה, העביר לו המתלונן כספים בהיקף של 70,000 ₪.

אשר לאישום השני, נקבע בהכרעת הדין, כי האירועים התרחשו בשלהי שנת 2012, ועד לחודש יולי 2013. הנאשם פעל בשיטת ביצוע דומה, על מנת להונות את המתלונן, בעל מוסך. הנאשם הציג לו מצג שווא, שכלל מסמכים מזויפים, ובדרך זו קיבל מידי המתלונן, 120 אלף ₪, כדמי השתתפות באותו מכרז שלא היה ולא נברא.

אשר לאישום השלישי, נקבע בהכרעת הדין, כי האירוע התרחש במאי 2014, אולם לפני ה-28/5/14. הנאשם הציג עצמו בכזב כקצין בצבא ומפקד בסיס, ומסר למתלונן שהיה בעל עסק לשיווק חומרי ניקוי, כי הוא יוכל להיות ספק של משרד הביטחון, אם ישלם לו, סך של 600 ₪ ל"פתיחת תיק".

הוא הציג בפני המתלונן, הזמנת רכש מזויפת, הנחזית להיות הזמנת רכש של משרד הביטחון, וקיבל מהמתלונן על יסוד מצג השווא, סחורה בהיקף של 5,500 ₪.

לאחר העיון, נמצא לקבוע כי אישומים 1 ו-2, מהווים לצורך קביעת מתחם עונש הולם "אירוע אחד", ואילו האישום השלישי, הוא אירוע נפרד נוסף.

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (2014), פסק כב' השופט ע. פוגלמן, כדלקמן:

"התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים

שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל, כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת".

דומני, כי הדברים יפים, וביתר שאת, לענייננו.

לפי שיטת המדינה, וכפי שגם הוכח במשפט עצמו, הנאשם פעל במסגרת האישומים הראשון והשני, באותה שיטת ביצוע, הציג עצמו כקצין בצבא, הגיע עם מדים אל עסקם של המתלוננים השונים, טען כי הוא יכול "לסדר להם", מכרז של משרד הביטחון, שבו הם ירכשו רכבים במחיר מוזל משמעותית מערכם הריאלי, הציג מסמכים שונים על מנת לשוות למצג אותנטיות, טען לדמי השתתפות במכרז, אותו גבה מהמתלוננים, וכך ביצע את מעשי התרמית.

אמנם, שני האישומים מתפרשים על פני תקופות שונות, קורבנות שונים, ובמקומות שונים. אך כפי שצוין, על פי הלכת **ג'אבר**, התיבה "אירוע אחד", יכולה להכיל פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן, ביחס לקורבנות שונים, ומקומות שונים, שכן, מדובר בתכנית עבריינית אחת.

שונים הם פני הדברים ביחס לאישום השלישי, שם שונה התכנית העבריינית מהתכנית באישומים הראשון והשני. מדובר בקבלת סחורה במרמה, על ידי הצגת מצג שווא על היות הנאשם קצין בכיר, מפקד בסיס, אשר, ככזה יוכל להתקשר עם הנאשם להספקת סחורה. על כן, לא מצאתי כי בנסיבות עובדתיות אלה, יש זיקה וקשר הדוק, בין התוכנית העבריינית הזו, לבין זו, אשר ליוותה את המעשים באישומים הראשון והשני, לכך מצטרפים גם המקום, הזמן, ומיהות הקורבן - השונים.

לפיכך, ייקבע מתחם עונש הולם לאישומים הראשון והשני, וכן, מתחם עונש הולם לאישום השלישי, ובהתאם להוראות סעיף 40 יג (ב) לחוק העונשין, יוטל עונש כולל על כל האירועים.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעשיו של הנאשם, פגעו בקניינים של המתלוננים, שעה שהציג בפניהם מצגי שווא, רימה והונה אותם, ונטל את כספם, או במקרה של האישום השלישי, סחורה בשווי כספי.

כמו כן, למעשים ישנה השלכה מסחרית, שעה שהביטחון המסחרי של סוחרים כדוגמת המתלוננים נפגע, כתוצאה מפעולות מרמה של הנאשם.

עוצמת הפגיעה בערכים מוגנים אלו, הינה בינונית - גבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מדיניות הענישה הנהוגה, משתרעת על מנעד ענישתי רחב, החל ממאסרים בפועל ארוכים, כדוגמת ת"פ (שלום חיפה) 2824/07 **מדינת ישראל נ' גנאים** (2008), שם קיבל הנאשם במרמה מעל 70 אלף ₪, ונדון ל-18 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 2375/12 **עמי מזרחי נ' מדינת ישראל**, שם עבד הנאשם כממונה על יחידת מנהל הרכב הממשלתי, הוא זיף במחשב בפרטי המכרז פרטים שונים, ובכך סייע לחברו לקדם תכנית מרמה, בה נרכשו רכבים במחיר נמוך יותר, תוך שהוא משלשל לכיסו לפחות 122,000 ₪ מכספי ציבור. הוא נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל; ועד לענישה מקלה יותר,

נוכח שיקולי שיקום (עפ"ג (מחוזי חיפה) 33543-07-13 **מדינת ישראל נ' הזימה** (2013); ת"פ (שלום חיפה) 40718-12-17 **מדינת ישראל נ' נעים ואח'** (של מותב זה), שם הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ (שלום י-ם) 23813-09-10 **מדינת ישראל נ' ג'ובראן**, שם הוטל על הנאשם של"צ, כעונש עיקרי.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

התכנון שקדם לביצוע העבירה - מעשיו של הנאשם, אופיינו בתכנון מוקדם, תוך שהוא שובה את ליבם של המתלוננים, כשהוא מגיע במדי צה"ל ומשווה לעצמו ארשת רצינית, של איש צבא; עשה שימוש במסמכים הנחזים להיות מסמכים רשמיים של משרד הביטחון, ואף באישום השני, נאות לחתום על הסכם, שכביכול מעיד על רצינותו, והכל כדי לטמון למתלוננים מלכודת, כדי שיפקידו בידיו את הכספים הנדרשים, לצורך השתתפות במכרז ולרכישת הרכבים.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם פעל באופן עצמאי ובלעדי, בכל האישומים.

הנזק בפועל ובכוח - הנאשם במעשיו, באישום הראשון והשני, נטל מידי המתלוננים סכום כסף של כ-190,000 ₪ ובאישום השלישי נטל מהמתלונן סחורה מהמתלונן בהיקף כספי של 5,500 ₪.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - מדובר בנאשם בפעל מתוך מניע של בצע כסף, הא ותו לא, לא מדובר באירוע חד פעמי, מקרי, שנבע ממצוקה כלכלית, הגם שאין בכך כדי להצדיק חלילה ביצוע מעשי עבירה, אף לא הוכח כי באותה עת, היה הנאשם נתון במצב כלכלי כזה. הנאשם נטל את כספם של המתלוננים, ואת סחורתו של המתלונן באישום השלישי, מתוך מניע של בצע כסף בלבד.

יכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו ויכולתו להימנע מביצוע העבירה - כאמור, הנאשם פעל מתוך כוונה, תכנון מוקדם, הוא יכל להימנע מביצוע העבירה בכל עת, אך לא עשה כן. הוא היה מכוון מטרה, פעל להשגתה, הוא הבין היטב את הפסול במעשיו, ידע כי הוא טומן פח למתלוננים, ועשה כן, מבלי להניד עפעף.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם, לאישומים הראשון והשני, נע בין מאסר בפועל של 12 חודשים, ועד למאסר בפועל של 36 חודשים; ואילו, ביחס לאישום השלישי, מתחם העונש ההולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, המוצע על ידי המדינה, הינו סביר וראוי בעיני בנסיבות הענין.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין בפני בית המשפט תשתית ראיתית, המצדיקה חריגה לקולה ממתחמי העונש ההולם, אין גם תשתית כזו לחריגה לחומרה מהעונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם, תפגע בו ובמשפחתו, ללא ספק, בפרט לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, אולם, עונש כזה מתחייב, בנסיבות העניין, נוכח נסיבות ביצוע העבירה, ובמקרה כזה, נסוגות נסיבותיו האישיות של הנאשם מפני האינטרס הציבורי ושיקולי הגמול.

נטילת אחריות של הנאשם וחזרתו למוטב - הנאשם לא מכיר באחריותו, ואף בפתח דבריו, עובר לגזר הדין, כפר בכך שזייף את המסמכים, למרות הראיות המשמעותיות שהובאו לחובתו במהלך המשפט, והעובדה החד משמעית, שאין ולא הייתה לו מעולם, זיקה וקשר למכרזי משרד הביטחון.

מאמציו לתיקון הנזק - על אף הצהרותיו עובר למתן גזר הדין, הנאשם לא נקף אצבע להטבת נזקיהם של המתלוננים. אמנם, הוא טען לקשיים כלכליים והליכי הוצאה לפועל, אבל הוא עצמו הציע להעביר כספים מכספים המגיעים לו, לטענתו, מכונס הנכסים. כך או כך, לא ניתן לזקוף לטובתו, מאמץ כלשהו להטבת נזקי המתלוננים.

התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה - לפי התעודות והמסמכים שבפניי, יש לקחת בחשבון, כי מדובר בנאשם שמעיד על עצמו, ששירת 24 שנה בצה"ל, נטל חלק פעיל בשירות מילואים, שירת בצנחנים, נלחם במערכות ישראל, וקיבל מכתבי הערכה והוקרה רבים (ראה עדויות האופי לטובתו, המדברות בעד עצמן).

נסיבות חייו של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - לא התרשמתי שיש לנסיבות חייו של הנאשם, תרומה כלשהי או השפעה על ביצוע מעשה העבירה. כפי שצוין, מדובר בנאשם שפעל, מתוך מניע של בצע כסף, להשגת התכלית שהציב לנגד עיניו, תוך שהוא אינו בוחל באף צעד שנועד להפיל בפח את המתלוננים, פועל מולם בקור רוח, מתכנן את מהלכיו בקפידה, ומשהשיג את זממו, "נעלם" להם, והותיר אותם בפני שוקת שבורה.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - ההגנה טענה לשיהוי בהבאת הנאשם לדין, אלא שמשמיעת הראיות, עולה שהמתלוננים מסרו על קושי שלהם להיפרע מהנאשם, והעדיפו לנהל איתו דין ודברים, על מנת שישלם להם על הנזקים שגרם להם. על רקע זה, נמנעו מהגשת תלונה נגדו, כך למשל, המתלונן באישום הראשון, הגיש את תלונתו ביחס לאירועים מ-2012, רק בשנת 2016. יצוין, כי בתיק זה, שמע בית המשפט ראיות, ולא התרשם כי הגנתו של הנאשם נפגעה בצורה כלשהי, כתוצאה מהשיהוי. ניתנו לנאשם, מלוא האפשרויות להביא כל ראיה שברשותו להגנתו, ועל כן, על אף התחושה הלא נוחה, שעלולה להיווצר כתוצאה מפרק הזמן הרב שלקח למדינה להעמיד את הנאשם לדין, הרי שמהראיות עולה כי עקב רצונם של המתלוננים לצמצם את הנזקים שנגרמו להם, ונוכח ההיכרות עם הנאשם, נגרם שיהוי שפעל במובן זה, לטובת הנאשם (כדי לאפשר לו להשיב להם את שגזל מהם).

עברו הפלילי של הנאשם - לחובת הנאשם, הרשעה אחת משנת 2012, בעבירות של זיוף, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה, והחזקת טובין מוברחים מהמכס, בגינה הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שרוצה בעבודות שירות, וכן מאסר מותנה של 12 חודשים למשך 3 שנים. יצוין, כי העבירות בוצעו, כאשר הנאשם מרצה את המאסר בעבודות שירות. המאסר על תנאי, חב הפעלה, נוכח העובדה כי מדובר במספר עבירות, המפעילות אותו.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

בהינתן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות, ריבוי, טיבן של העבירות, הנזק בפועל שנגרם, נמצא לנכון לגזור על הנאשם, בגין כל האירועים, עונש מאסר כולל, המשקף הלימה ראויה למידת האשם שהופגנה על ידי הנאשם בביצוע המעשים וחומרת המעשים.

בע"פ 2375/12 - מזרחי, שצוין לעיל, דובר על מי שעבד כממונה על יחידות מנהל רכש ממשלתי, ובמסגרת תפקידו, ריכז את וועדת המכרזים, שעסקה במכירת כלי רכב שיצאו משירות המדינה. הוא קשר קשר עם אחרים, וזיף במחשב, ובפרטי המכרז, את שנות הייצור של כלי הרכב, באופן שהמיר אותן לשנת ייצור מוקדמת יותר, ובכך סייע לחבריו לתכנית המרמה, ולמקורבים אחרים, לרכוש את הרכבים במחיר נמוך יותר, תוך שהוא משלשל לכיסו לפחות 122,000 ₪. בית המשפט המחוזי בת"א, גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי, וקנס כספי בסכום של 80,000 ₪.

בית המשפט העליון, דחה את ערעורו על ההרשעה ועל העונש. הודגשה העובדה, כי מדובר בנאשם, שביצע את העבירות באופן שיטתי, במשך זמן רב, תוך ניצול תפקידו.

דברים אלה יפים לנדוננו, ואף ביתר שאת, שעה שכאן מדובר על מסכת עבריינית מורכבת יותר. מעשיו של הנאשם מאופיינים בתחכום, תכנון, מידת אשם גבוהה, ריבוי עבירות, כשהמעשים מבוצעים בשלושה ישובים שונים, כלפי מתלוננים שונים, בהפרש זמנים, ותוך גרימת נזק לא מבוטל למתלוננים. לפחות חלק מהמעשים בוצע כשהנאשם מרצה מאסר בעבודות שירות מהתיק נשוא המאסר המותנה.

בנסיבות הכוללת ראויה החמרה בעונשו של הנאשם וראו גם: עפ"ג 36114-07-12 **יוסף עוז נ' מדינת ישראל** (2012); עפ"ג 26628-12-13 **חטיב נ' מדינת ישראל** (2014).

אשר להפעלת המאסר המותנה, כפי שכבר צוין, בשים לב לאמור לעיל, ולכך כי מדובר בדרגת אשם גבוהה שאיפיינה את מעשיו הנאשם, העובדה שהמעשים בוצעו בתחכום ובשיטתיות, ומדובר בריבוי עבירות, ובמי שחטא בעבר בעבירות דומות בעבר, ועונש מאסר מושהה משמעותי לא הרתיעו, אין מקום להאריך את המאסר המותנה.

על פי מצוות החוק (סעיף 58 לחוק העונשין), יש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש המאסר הכולל שיוטל על הנאשם. יצוין, כי ככלל, חפיפה או הצטברות עונשים, נקבעת על פי נסיבותיו של כל עניין ועניין, אך מקום בו שיקולי הגמול וההרתעה, גוברים על שיקולים אחרים, כבמקרה דנן, יש ליתן לשיקולי גמול והרתעה את הבכורה, קל וחומר, כאשר מדובר בהפעלת עונשים מעבירות שנגרמו באירועים נפרדים לחלוטין (ע"פ 597/88 **שמעיה אנג'ל נ' מדינת ישראל** (1992)). בנסיבות העניין, מהטעמים המפורטים לעיל, מתחייבת צבירת המאסרים, ללא חפיפה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה של 12 חודשים מת"פ 14662-05-10 ביהמ"ש שלום ת"א, מיום 23/2/12.
- ג. עונש המאסר המותנה יופעל במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם, **כך שסך הכל ירצה הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל.**
- ד. 9 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.
- ה. אני מטיל על הנאשם קנס בסכום של 30,000 ₪ או חצי שנה מאסר תמורתו.
- ו. הקנס ישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מ-1.6.20 ובכל 1 לחודש עמוד 7

שלאחריו. פיגור יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מידי, ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

ז. אני מחייב את הנאשם לפצות כל אחד מהמתלוננים, בסכומים ולפי הפירוט כדלקמן:

· את המתלונן באישום הראשון - יפצה הנאשם בסכום כולל של 70,000 ₪.

· את המתלונן באישום השני - יפצה הנאשם בסכום כולל של 120,000 ₪.

· את המתלונן באישום השלישי - יפצה הנאשם בסכום כולל של 5,500 ₪.

ח. כל תשלום שישולם לתיק, ייזקף תחילה לטובת הפיצוי, יחולק באופן יחסי למתלוננים, ורק לאחר סילוק החוב לרכיב הפיצוי, ייזקפו הסכומים המשולמים בתיק, לטובת הקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, א' סיוון תש"פ, 24 מאי 2020, במעמד הצדדים.